

29 испѣдени вѣнѣ. И ще дойдѣтъ отъ истокѣ
и западѣ, и отъ сѣверѣ и югѣ, и ще сѣ-
30 дѣтъ въ царство-то Божіе. И ето, ^тима
послѣдни, които ще бѣдѣтъ пѣрви, и има
пѣрви, които ще бѣдѣтъ послѣдни.

^т Мат. 19; 50.
20; 4^а. Мар.
10; 31.

31 Въ него день дойдохъ нѣкои Фарисеи,
и казувахъ му: Излѣзь и си иди отъ тука,
32 защото Иродѣ ище да тя убіе. И рече имъ:
Идѣте и речѣте на тѣзи лисицѣ: Ето бѣ-
сове испѣждамъ, и правѣхъ исцѣленія днесъ
и утрѣ; и въ третій-тѣ *день* ся усвършу-

33 вамъ. Но трѣба азъ днесъ и утрѣ и въ
другій день да идѣ; защото не е възмо-
жно пророкъ да загыне вѣнѣ отъ Іеруса-

^у Евр. 2; 10.

34 лимъ. *Іерусалиме, Іерусалиме, ты който*
пророцы-тѣ избивашъ, и пратены-тѣ до
тебе съ камъніе побивашъ; колко пѣти по-
искахъ да съберѣ чада-та ти, както пти-
ца пилцы-тѣ си подѣ крылѣ, и не рачихтѣ!

^ф Мат. 25; 57.
^х Лев. 26; 51,
52. Псал. 69;
23. Пса. 4;
7. Дан. 9; 27.
Мих. 5; 12.

35 Ето оставя ся вамъ домъ-тѣ вашъ пустъ. И и-
стинѣ ви казувамъ, че нѣма да мя видите дори
дойде *врьме-то*, когато ще речете: «Бла-
гословенъ който иде въ име-то Господне.

^ц Псал. 118;
26. Мат. 21.
9. Мар. 11;
10. Гл. 19;
58. Іоан. 12;
15.

ГЛАВА 14.

1 И едикъ сѣботѣ когато дойде той въ
кѣщѣ-тѣ на нѣкого си начальника на Фа-
рисеи-тѣ да яде хлѣбъ, тѣ имахъ очи-тѣ
2 си на него. И ето имаше прѣдъ него нѣ-
3 кой си человекъ красничавъ. И отвѣща Іи-
сусъ та говораше на законницы-тѣ и на
Фарисеи-тѣ и рече: «Позволено ли е да
4 цѣли нѣкой въ сѣботѣ? А тѣ мълчахъ. И
5 похванъ та го исцѣли и пуснъ го. И
отговори на тѣхъ и рече: «Кой отъ васъ,
ако бы падналъ осель-тѣ или волѣ-тѣ му
въ ямъ, не бы го на часъ-тѣ извлѣклъ въ

^а Мат. 12; 10.

^б Исх. 25; 5.
Втор. 22; 4.
Гл. 15; 15.